

**CAMÍ PER FER** pàg 9

Molt de guanyat, molt per lluitar: un 8M vist per dones d'abans i d'avui

**FUNDACIÓ ESPIGOLADORS** pàg 18

Mireia Barba: "Rebre el Premi Solidaritat és un orgull i estem molt contentes"



# líniamar

9 anys

castelldefels · gavà · viladecans · el prat Núm. 99 · Març 2022 · liniamar.cat

## Fundesplai acull centenars de refugiats d'Ucraïna al Prat

El Centre d'Esplai ha arribat a tenir una ocupació màxima de fins a 150 ucraïnesos que fugen de la guerra pàg 18

### Risc d'extinció

Crit d'alerta per la manca de relleu a la pagesia pàg 3



Foto: Línia Mar



**GAVÀ** pàg 14

Tornen les Falles després de dos anys d'aturada per la pandèmia

**CASTELLDEFELS** pàg 10

L'oposició critica el retard dels pressupostos d'enguany

**BÀSQUET** pàg 20

C. Peña: "El curs passat al Viladecans va ser complicat"



**DEFENSA PERSONAL**

MIXTO  
FEMENINO  
EXTRAESCOLARES

**DINAMIS SPORT**

**CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS**

**GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA**

 **618 557 197**

**DEFENSA PERSONAL** [ **SALA FITNESS INCLUIDA**  
**1H PARKING GRATUITA** ]



**KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM**

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

# LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

[ayudaucrania.com](http://ayudaucrania.com)

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932



**UNHCR  
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados  
comité español

# Falten mans joves als conreus

» La manca de relleu generacional a la pagesia atia la por a l'abandonament dels camps de cultiu  
 » La duresa de l'ofici i la incertesa fan que treballar la terra no sigui atractiu per a les noves generacions

Francisco J. Rodríguez  
**BAIX LLOBREGAT**



Un home de 55 anys o més. Aquest és el perfil majoritari de pagès a l'àrea metropolitana. Sense anar més lluny, el 65% responen a aquesta descripció. Són dades de l'estudi 'Els sectors econòmics emergents i la formació professional a la regió metropolitana', elaborat per la Fundació BCN Formació Professional en col·laboració amb Mercabarna i l'AMB.

El sector agrari envelleix i el relleu escasseja. "La professió està en perill", alerta Agustí Garcia, president de la Cooperativa Agrícola del Prat. En una conversa amb *Línia Mar*, Garcia augura que, en cas de continuar així, en una dècada "hi haurà moltes més terres sense treballar". De fet, l'estudi avisa que la falta de relleu té com a resultat "l'abandonament progressiu dels camps".

Aquesta és una qüestió de gran importància per al Baix Llobregat i el seu Parc Agrari, considerat el rebost de Barcelona, però permanentment amenaçat per la voracitat urbanística. En aquest, tal com assenyalava l'informe de BCN Formació Professional, hi predominen les explotacions intensives d'horta d'entre cinc i sis hectàrees.

Ara bé, per molt terreny que hi hagi per conrear, si no hi ha relleu, la situació pot complicar-se. I més en la situació actual d'emergència climàtica i encariment dels combustibles. Barcelona té un hort a tocar, però els joves, en general, no volen saber res de la feina de pagès. Per què? *Línia Mar* ha fet aquesta mateixa pregunta a diversos agricultors joves de la comarca. Persones que van a contracorrent, tot i que com-



El manca de relleu i la pressió urbanística ofeguen el sector agrari al Baix Llobregat. Fotos: Arxiu i Línia Mar

prenen per què cada cop menys gent jove vol treballar la terra.

**SACRIFICI I FALTA DE RECURSOS** Els agricultors que han participat en aquest reportatge coincideixen, a grans trets, en opinar que el "sacrifici" i la dedicació que requereix la feina de pagès són les principals raons que entorpeixen el relleu generacional. "És com un nen petit, sempre has de ser-hi", explica Josep Casas, pagès de la Cooperativa del Prat.

Casas té 37 anys i gestiona una empresa amb un familiar, Casas Juniors. Va estudiar a l'escola de capacitació agrària d'Amposta i té camps al Prat, Sant Boi i Viladecans. Va comprar el seu primer terreny amb la seva primera nòmina, i tot i formar part d'una nissaga de pagesos, reconeix que iniciar-se a la pagesia és complicat. "Costa molt veure complerts els objectius, i has de comprar maquinària i terres", assenyalava.

Hi coincideix Domínguez, que té 26 anys. Bromeja i diu que creu

que és el pagès més jove de la comarca. "Costa molt arrencar per les inversions que hi has de fer", afirma. Ell també descendeix de pagesos i afegeix que la feina del camp té associada una reputació negativa. "S'ha creat una idea per la qual la pagesia és molt complicada i sacrificada i que no et guanyes bé la vida", sosté.

**El 65% dels pagesos metropolitans són homes majors de 55 anys, indica un estudi**

Oriol Úbeda i Borja Torres, de l'Horta amb alegria, una explotació d'agricultura natural a Viladecans, apunten en aquesta direcció. "Fa un segle la gent sentia orgull de pagès", recorda Úbeda.

Amb 36 i 31 anys, fa sis mesos que ell i Torres lluiten per tirar endavant una explotació que posa en pràctica una agricultura na-

tural i sostenible, allunyada del model intensiu i "desenfrenat", diuen, que predomina a la comarca. "Costa més guanyar-se la vida fent de pagès que no pas en una altra feina", reconeix Torres, que tot i això creu que l'agricultura és un sector "gratificant".

Garcia, per la seva banda, insisteix que la pagesia és una professió en la qual "mai acabes d'estar tranquil", i que per introduir-s'hi cal "filat prim" i no "anar a l'aventura". "El més important són els coneixements", reitera.

Sigui com sigui, tant ell com Casas i Domínguez reclamen a les administracions que vagin més enllà de les bones paraules. "Els polítics han de creure's l'agricultura: si se li donés més valor, més joves s'hi dedicarien", conclou Domínguez.

**PROFESSIÓ MASCULINITZADA** Tornant a l'informe inicial, cal destacar que el 75% dels titulars de les terres de conreu metropolitanas són homes. Tradicio-

nalment, segons explica Montse Lligadas, membre d'una família pagesa de Viladecans i tècnica de la Unió de Pagesos, les dones han estat les encarregades de vendre els productes als mercats. "Això no vol dir que elles no fossin als camps treballant braç a braç amb ells", puntualitza.

En els darrers anys, però, cada cop hi ha més dones que es posen al capdavant de l'explotació. És el cas de la Teresa Vendrell, pagesa del Parc Agrari amb terres a Begues. Té 38 anys i va heretar els camps del seu pare. Recorda que quan va fer el pas hi havia gent que li deia si seria capaç de tirar l'explotació endavant. "És un ofici molt masculinitzat", opina. Ara no només cultiva, sinó que també comercialitza els seus productes. Més enllà d'haver deixat amb un pam de nas a més d'un, Vendrell apunta a la necessitat de fer pedagogia per salvar la professió. "No sabem d'on venen els productes, pensem que tot és industrial", apunta, precisa.



## Segueix-nos

a les xarxes socials

# @liniatarxa

facebook

twitter

instagram

## Tribuna

## La Barcelona del sí

per Carlos Prieto



Foto: Línia



**H**i ha qui és pregunta per a què serveix la política. Per què la necessitem. En el cas dels i les socialistes, que governem Espanya i Barcelona a través de governs de progrés, ho tenim clar. La política és l'eina que ens permet aconseguir els canvis que vam pensar un dia i que avui fem realitat. Els canvis socials que necessitem.

Aquests governs de progrés, amb el president del govern d'Espanya Pedro Sánchez i el primer tinent d'alcaldia de Barcelona Jaume Collboni, han estat determinants per aturar el cop que ha suposat la crisi sanitària, econòmica i social més gran dels darrers 100 anys. Sense oblidar la tasca serena i decidida que va fer el ministre de Sanitat Salvador Illa quan més incerteses recorrien la nostra vida, i el lideratge que avui representa per a aquella Catalunya que va ser i que pot tornar a ser.

En els darrers dos anys hem vist coses que no ens hauríem imaginat mai. Un confinament domiciliari massiu, la recerca de material sanitari i de prevenció per tot el món, un escut social amb una despesa econòmica mai vista, un fons extraordinari europeu que per primera vegada contemplava transferències directes als països membres de la Unió Europea o la creació, des del no-res, d'unes vacunes efectives per combatre la covid en menys de 10 mesos. Per altra banda, des de la primera tinència d'alcaldia de Barcelona es va fer un esforç sense precedents per aportar fons i recursos que fessin que empreses petites i mitjanes poguessin aguantar l'embat de la pandèmia i preservar així centenars de milers de llocs de treball. Un *Green New Deal* que va emular les solucions del president

Roosevelt davant el famós crac del 1929, una crisi financera que va generar una crisi social que va fer trontollar tot el sistema. Un *New Deal* que va afegir precisament el concepte *Green* (verd) com a eix prioritari. Perquè som conscients que les noves solucions no poden impulsar-se d'esquena al benestar del planeta.

Actuar en aquesta direcció no ha estat una casualitat; forma part de la nostra manera de veure la política. Demostra que, en una crisi, les polítiques poden anar destinades a aconseguir que ningú es quedi enrere. Si volen una diferència, mirin els destina-

### La gran transformació que lidera Collboni executa els projectes que altres només dibuixen en un paper

taris de les ajudes aportades pel govern del PP i Mariano Rajoy davant la crisi financera del 2010. Les seves polítiques van anar enfocades a salvar els bancs. Les nostres han anat dirigides a les persones. Per als i les socialistes, les persones són el centre de la nostra actuació. Amb encerts i errades, per descomptat, però amb el timó fixat i les idees clares.

A l'Ajuntament de Barcelona, els i les socialistes hem governat per aturar el cop i, ara, en una dura però fructífera tasca per reactivar la ciutat. L'Ajuntament és capdavanter en creació i recuperació de llocs de treball provinents d'ERTO, en creació de noves empreses, en ex-

portacions i en generar prestigi internacional, que permet atraure talent i inversions milionàries que donen noves oportunitats al conjunt de la ciutadania de Barcelona. Ens hem aïllat del soroll i de la recerca de protagonisme per fer allò que sabem fer millor: dialogar amb tothom, generar estabilitat social, exercir la nostra capacitat per executar els projectes que altres només dibuixen en un paper, projectar futur i establir un nou horitzó.

Aquesta és la gran transformació que lidera Jaume Collboni. I no es podrà fer sense abordar qüestions de present i de futur que han d'acompanyar aquesta estratègia als nostres barris: augmentar la sensació de seguretat, un nou acord pel civisme i la convivència, millorar la neteja dels nostres carrers, potenciar la formació professional perquè tothom tingui un futur ple, fomentar la plena ocupació i salaris dignes que facin que l'optimisme pugui tornar a créixer a la nostra estimada Barcelona... I en aquesta línia, no podem defugir de fer debats seriosos sobre l'aeroport i nous equipaments culturals, facilitar la implantació d'empreses, potenciar la marca Barcelona per reafirmar el nostre lideratge del sud d'Europa... No, no podem fer-ho sense diàleg, debat i consensos. Cal algú que ho entomi, sense dogmatismes i mirant al futur. Ens oferim per liderar, ara des de l'alcaldia, el gran projecte que tenim en comú tots els i les ciutadanes d'aquesta ciutat: Barcelona. La Barcelona del sí.

**Carlos Prieto, secretari d'Organització i Acció Electoral del PSC de Barcelona i secretari d'Acció Electoral a la Comissió Executiva del PSC**

Aquí es piula 

El Twitter en paper



@celiacernadas

Segons la periodista Anastasia Magazova, tropes russes han pres com a ostatges pacients i metges de l'hospital de Mariúpol. La seva font és la Media Human Rights Initiative. Situat al sud d'Ucraïna, aquest enclavament portuari és ara un dels escenaris més sagnants de la guerra.



@abigailarmen

Avui ja no és el Dia Mundial de l'Endometriosis [és el 14 de març], però el mal de regla invalidant segueix afectant moltes dones. A l'Hospital Clínic afirmen que el retard en el diagnòstic respon a la normalització del dolor menstrual i al fet que afecta les dones i no s'ha estudiat prou.



@jordiborras

És esgotador haver d'aguantar la corrua de mestretites ofesos a cada tuit sobre la guerra d'Ucraïna perquè consideren que si denuncies A et falta denunciar B, o perquè consideren saber com penses sense ni conèixer-te. Foteu-vos la merdosa suficiència on us càpiga, si us plau.



@apunte

Da mucha cosa escuchar la frase clasista "la escuela no es un apartaniños". Junto al educativo, la escuela tiene un papel fundamental en el reparto de los cuidados y la conciliación para la gente trabajadora. No tiene nada de malo que sea así ni debería ser menospreciado.



**Director Editorial:** Arnau Nadeu  
**Subdirector d'edicions:** Albert Ribas  
**Subdirectora de digital:** Anna Corbatera  
**Redacció:** Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 12315-2015

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)  
**Dept. de Producció gràfica:** Susana Dicenta  
**Dept. Comercial:** Lola Gutiérrez  
**Distribució:** Andrés Meca i Pablo Favieri  
**Controller:** Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

**Editor-Administrador:** David Centol i Lozano  
**Director Editorial:** Arnau Nadeu  
**Director General:** Marcelo Villanueva  
**Coordinadora de Producció gràfica:** Marga Moreno  
**Webs temàtics:** Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat



## Els semàfors



## Aj. de Castelldefels

Som al març i el govern municipal encara no ha presentat els pressupostos d'enguany. L'oposició critica el retard, però fonts municipals asseguren que l'executiu ja és a punt de presentar una proposta.

pàgina 10



## Casa de València

Després de dos anys d'aturada per la pandèmia, la Casa de València de Gavà tornarà a celebrar les seves Falles. L'entitat té la voluntat de recuperar la normalitat anual de les festes i que es torni a sentir l'alegria i el batec del carrer.

pàgina 14



## Fundesplai

L'alberg de la seu de Fundesplai, ubicat al barri de Sant Cosme del Prat, acull desenes de refugiats ucraïnesos que han fugit de la invasió russa. S'hi estaran uns dies, derivats per la Creu Roja, fins que trobin un lloc on viure mentre hi hagi guerra.

pàgina 18

## El + llegit

líniamar.cat

- 1 Nova okupació al Prat: neix el CSO Guinarecords
- 2 Volkswagen traslladarà la seva seu del Prat a la Zona Franca
- 3 Comença el judici a l'home acusat de deixar morir la seva parella a Viladecans mentre la gravava
- 4 El Pla de Ponent de Gavà podria acabar als tribunals
- 5 Sánchez diu ara que cal recuperar el projecte per ampliar l'aeroport

## Safata d'entrada

## En un món millor

per Francesc Reina



Foto: Pexels

L'horitzó està sota amenaça, deriva cap a un crepuscle vestit d'ombres on s'aventuren tentacles que naveguen entre pecats, amb les frontisses desorientades.

La danesa Susanne Bier va signar fa anys un drama prestigiós on es donen cita i desfilen per la pantalla part de les violències més conegudes de la nostra època. Sustentant la crisi de valors que pateixen les societats contemporànies, insinua que el pacifisme ja no és un instrument d'interès viable per fer front als conflictes. A *Hævnen*, la seva pel·lícula, es pot observar com el *bullying* no es gestiona correctament a una escola: alumnes agressors sense observació, alumnes víctimes que acaben agredint en defensar-se i són culpables a ulls del centre i de la policia (no se'n treballen les causes) i, per finalitzar, rere alguns interrogatoris, hi ha el ritual de "donar-se les mans".

L'escenografia forma part de la nostra vida i, per això, el sentit comú acaba en una retòrica dubtosa depenent dels artefactes que s'utilitzen per fer creure, o no, certes coses. El llenguatge és

el fil fonamental, serveix per comunicar idees, però també per condicionar les nostres decisions. Apel·lar-lo és un objectiu per deixar fora de discussió altres opinions: emparar-se amb les armes, que els mossos ensenyin alternatives a l'assetjament a les escoles, que els mediadors internacionals siguin, habitualment, generals militars... Un vaixell ple de pedres, paradoxes de les quals ens va parlar Tolstoi.

Al seu nou llibre *Filosofia de l'engany*, la veterana advocada de les dones, Lidia Falcón, destaca el vel que emmascara les versions segons la posició o ideologia, a partir de la manipulació dels sentiments, una educació emocional que fa reaccionar l'espectador amb estímuls informatius, prèviament elaborats, a l'estil més primitiu del conductisme.

La política, quan perd el cor, acaba manifestant una de

les formes més cruels de violència; un procés inhumà que comença com una profecia, avassallant propis i contraris, enaltint l'acarnissament, justificant les caigudes. Això afecta soldats i policies, com va denunciar el gran Pasolini, que ara hauria fet 100 anys.

A la seva cançó *Para la guerra nada*, la veu dolça i rotunda de la colombiana Marta Gómez ens regala uns segons de poesia: "Per a la distància, un pas; per a la ràbia, una flor; per a la impotència, un crit; per a la foscor, un color... Per a la guerra, res".

Fa temps que les pedagogies per a la pau han deixat pas a fenòmens de major èmfasi i prioritat institucional; no obstant això, potser continua essent, aquesta, la clau: una paraula mínima que va carregant sensacions a tantes altres necessitats de les dones, de la infància, de la vellesa, de la humanitat...

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: [opinio@comunicacio21.com](mailto:opinio@comunicacio21.com)

## A les xarxes



#RufiánAtaca

@carmerocasegui: Rufián: "Els de Junts són senyorets que es passejaven per Europa reunint-se amb la gent equivocada perquè durant una estona es creien James Bond".



#SubtítolsEnCatalà

@BlaiMorell: Abans que acabi el 2022, Netflix incorporarà subtítols en català en una setantena de pel·lícules i sèries. Es doblaran al català alguns títols infantils i familiars nous.



#NoPotEntrarAL'OTAN

@324cat: Zelenski diu que Ucraïna assumeix que no formarà part de l'OTAN perquè, ara mateix, es defensa de Rússia només amb efectius humans i militars propis.



# Drets dels infants i emergència habitacional

per Lucía Delgado

**E**s protegeixen prou els infants davant les vulneracions de drets humans? I davant un desnonament? L'altre dia ens fèiem aquesta pregunta en una taula rodona on participava amb companyes de Càritas i de la Fundació Pere Tarrés. La resposta va ser unànime: no.

Però la pregunta que faig jo és: què estem fent per aturar-ho? Per què es permeten aquestes vulneracions?

Últimament –segur que té a veure amb la meva maternitat i la meua obsessió pel dret a l'habitatge–, poso molt el focus en aquestes temàtiques: infants i dret a l'habitatge.

Des de la PAH sempre hem partit del concepte de llar i de la seva vulneració en l'entorn familiar. Quedar-se sense casa és més que perdre quatre parets. És perdre la teva vida i la teva identitat familiar. És per això que sempre treballem amb aquesta perspectiva del problema de la pèrdua de l'habitatge en l'entorn familiar, creant espais d'ajuda mútua i acompanyant les famílies en diferents situacions.

A les nostres assemblees sempre són benvinguts els infants, i tenim diferents rols per tenir-ne cura mentre la seva mare (en la majoria dels casos) pot resoldre els seus dubtes i expressar el seu malestar. Hem tingut espais com el *chiquiPAH*, en època no pandèmica, on podien relacionar-se amb altres nens i nenes, oferint-los, d'aquesta manera, un espai propi semblant al de la seva mare on poder expressar els neguits i no sentir-se jutjats, així com poder-se relacionar amb altres infants que han passat per la mateixa situació que els angoixa.

En els darrers anys hem volgut aprofundir també a evidenciar dades sobre l'estat de salut dels infants o sobre quants menors són desnonats sense alternativa habitacional, entre altres. Als informes *Emergència habitacional i dret a l'habitatge a Catalunya. Impacte en el dret a la salut i en els drets de la infància de la crisi hipotecària* (2015) i *Emergència habitacional, pobresa energètica i salut* (2020) hem pogut iniciar aquesta tasca, que crec que és molt important. Poder fer una fotografia del que està passant per després actuar i exigir responsabilitats i canvis polítics.

Clarament existeix una desprotecció dels menors i de les famílies monomarentals en risc de perdre la seva llar. Al 81% de les famílies que es van apropar a la PAH durant els anys dels estudis hi ha menors d'edat. Si es mira amb més detall la composició de les llars, destaca que el 28% corresponen a famílies monomarentals, de les quals el 91% són dones amb fills o filles a càrrec seu. Per tant, les unitats familiars monoma-

rentals i les dones estan més afectades i alhora més implicades en el moviment.

Aquest fet corrobora que són les dones les que tenen més risc de perdre la llar, les que tenen ingressos més baixos i les que estan més abocades a l'exclusió social. Segons l'estudi del 2020, el 14,8% de les famílies es quedaria amb ingressos familiars en negatiu un cop pagat el lloguer, el 23,9% amb zero ingressos, el 30,3% amb menys de 400 euros, el 19,3% amb entre 400 i 800 euros i només un 11,4% amb més de 800 euros. Si es pagués la quota hipotecària, aquests percentatges serien del 45,8% amb ingressos negatius, del 15,7% amb zero euros, del 19,2% amb menys de 400 euros, del 13,2% amb entre 400 i 800 euros i d'un 6% amb més de 800 euros. En quasi tots els casos, les famílies no tenen ingressos suficients per passar el mes, especialment si han de pagar l'habitatge.

Lluny dels tòpics sobre les persones que ocupen, al mateix estudi es conclou que són famílies monomarentals amb menors a càrrec les que accedeixen a

## Les dones tenen més risc de perdre la llar, tenen ingressos més baixos i estan més abocades a l'exclusió

un habitatge de forma precària. El 74% de les persones enquestades amb problemes d'ocupació són dones i el 26% homes, cosa que posa de manifest una situació més precària per a les dones. El 64% de les persones tenen entre 31 i 50 anys. En el 61% de les famílies hi ha menors i en el 5% persones més grans de 65 anys. Concretament, el 38% són famílies monomarentals, el 30% són parelles amb fills, un 11% es troben en altres casuístiques i un 11% viuen soles.

Alhora, hem pogut analitzar des del 2015 que, amb motiu de la crisi, molts infants s'han vist obligats a canviar de casa, d'escola i a abandonar activitats extraescolars. Aquestes situacions tenen un impacte negatiu sobre els menors, tant a nivell emocional i d'integració socioeducativa com de rendiment acadèmic o en la seva salut. Els problemes per pagar l'habitatge de les llars es traspassen als menors, i poden causar el deteriorament de les relacions familiars.

Moltes de les situacions descrites vulneren compromisos assumits pel Govern de Catalunya a través del

dret internacional dels Drets Humans, com el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals del 1966 i la Convenció sobre els Drets dels Infants del 1989. També infringeixen normativa europea i estatal, com la Carta Social Europea del 1961, la Constitució espanyola del 1978 i l'Estatut de Catalunya del 2006, i normes autonòmiques com la Llei pel dret a l'habitatge de Catalunya del 2007, la Llei de Salut Pública del 2009, la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència del 2010 i el Pacte Nacional per la Infància del 2013.

I és que, a l'estudi del 2020, vam aprofundir en la repercussió per a la salut dels infants dels problemes relacionats amb l'habitatge i els subministraments. Les dades són clares. Pel que fa als menors (entre 6 i 14 anys), vam poder obtenir informació de la salut percebuda, referida pel pare o la mare, de 48 nenes i 46 nens. Van referir mala salut percebuda a l'entrevista de seguiment un 22,9% de les nenes i un 13% dels nens, xifres similars a les de la primera entrevista. Tot i que s'observa que un 45,8% de les nenes i un 43,5% dels nens van empitjar, i un 16,7% i 17,4% van millorar.

Està clar que és urgent tenir lleis i polítiques d'habitatge que prohibeixen els desnonaments de famílies vulnerables sense alternativa habitacional, especialment amb menors, i promoure l'ampliació del parc públic de lloguer social. Però hi ha altres accions que crec que podrien ser útils per pal·liar el drama que cada dia estem vivint amb els 70 desnonaments diaris a Catalunya, com per exemple que s'inclouï al nou protocol per evitar la pèrdua de l'habitatge amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el fet de cercar amb suficient antelació una alternativa habitacional que eviti el llançament i que es fomenti una perspectiva de drets humans en les actuacions judicials amb les normes actualitzades.

O dur a terme polítiques de conciliació efectives orientades a un accés públic a les cures durant la primera infància i una cobertura més gran, així com el foment d'ajudes a la dependència i a composicions familiars en alt risc de vulnerabilitat. O promoure l'atenció especialitzada per part dels centres educatius dels menors afectats per la crisi.

El que s'ha de traslladar és que s'ha de fer efectiu l'interès superior de l'infant i proporcionar ajuda efectiva per a les famílies amb menors a càrrec que evitin situacions d'especial vulnerabilitat. El futur de la nostra societat està en joc.

Lucía Delgado, portaveu de la PAH

## Les millors perles



**U**n exemple de valentia. La periodista russa Marina Ovsyannikova va irrompre en directe a una televisió del país durant uns informatius mostrant un cartell contra la guerra i la propaganda. Es pot enfrontar a penes de presó.

**E**ls Mossos d'Esquadra troben un artefacte explosiu a un local del Moianès on el feien servir com a cendrer. La bomba encara tenia explosiu a l'interior i era al local des de feia anys. La policia la va fer esclatar amb seguretat.

**"**Què tal el vostre matí? El meu emocionant, el meu cotxe ha eixit en les notícies". És el tuit d'una noia valenciana que va veure com havien muntat la carpa d'una falla amb el seu cotxe a dins, perquè no l'havia retirat a temps de l'aparcament.

**V**aguito és el nou Hachiko. Aquest gos del Perú espera cada dia a una platja que torni el seu amo, un mariner que va morir a l'oceà fa uns anys. Els veïns de la zona coneixen perfectament Vaguito i el cuiden entre tots.

María Belmez/ACN

LA FOTO



# **línia** vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable



David  
Fernández



Montserrat  
Tura



Elsa  
Artadi



Oriol  
Lladó



Susana  
Pérez



Dolors  
Sabater



Jordi  
Martí



Lucía  
Delgado



Marc  
Cerdà



Gala  
Pin



Xavier  
Godàs



Martí  
Casamajó



Joan Ramon  
Casals



Elisenda  
Alamany



Xavier  
Marcé



Víctor  
Porres



Ferran  
Falcó



Manuel  
Reyes



Núria  
Parlon



Arnau  
Nadeu



## La lupa

# Barraques al cor

per Montserrat Tura



Foto: Aj. de Santa Coloma

**L**a dècada dels vuitanta del segle passat va ser difícil socialment per l'herència rebuda, agreujada –si era possible– per l'anomenada crisi del petroli, la inflació desbocada i la pandèmia provocada pel VIH.

La imatge més vinculada a aquells inicis de les institucions de govern sorgides de les urnes, després de molts anys, era l'acció de sanejament dels habitatges, de regeneració urbana, de dotació de serveis i d'eliminació del barraquisme.

Els que ens vam trobar, a les lleres de rius i torrents, barraques que podien ser arrossegades per una baixada sobtada d'aigua, de les nostres freqüents riuades guardàvem un llunyà record o havíem llegit el que van suposar les inundacions de l'any 1962 en el vessant occidental de la llera del Besòs.

L'àrea metropolitana i la mateixa ciutat de Barcelona eren plenes de barris sencers de persones que vivien en aquelles fràgils, insalubres i punyents barraques. Es van erradicar, però en la conflictivitat social res és irreversible i ara podem trobar-ne novament.

Visitant aquells sòrdids refugis humans sempre descobríem petits detalls dels intents hercúlians de dignificar el que per a aquells conciutadans era casa seva, l'única que tenien. Un petit altar per a una verge a qui pregaven, un bressol fet amb traça i fustes recollides i modelades amb amor, una vànova ben trenada amb llanes reaprofitades...

Les lleres dels rius són llocs propicis a l'establiment de barraques, ja que el domini públic hidràulic dels rius mediterranis no s'omple fins que les abundants pluges, sovint sobtades, provoquen la riuada.

La llera del Besòs, més que la del Llobregat –on també es poden veure barraques novament–, té una llarga història de reivindicació municipal per poder ser autoritat actuant en totes les infraestructures de sanejament de l'aigua i de recuperació de la conca fluvial. Una autèntica gesta de treball consorciat i de dècades d'intensa feina.

Durant el mes de gener va aparèixer un titular que va despertar-nos les alarmes: dues persones havien mort a l'interior d'una barraca d'un assentament dels que crèiem haver erradicat a la llera del Besòs, a l'altura del municipi de Montcada i Reixac. Sembla que les dues per-

sones haurien intentat escalfar-se fent un foc a l'interior de la barraca, que hauria cremat malament i els hauria provocat una intoxicació mortal.

Es concentrava molta misèria a la notícia. Barraques, foc a l'interior per poder-se escalfar, inhalació del fum, acumulació de deixalles i la sort que aquell dia no hi hagués menors –perquè la premsa afirmava que en aquest grup d'infra-infra-infracasades hi vivien menors, que és una manera de dir nens, criatures, mainada, tendresa–.

La representació municipal de Montcada i Reixac, que forma part del Consorci Besòs-Tordera –nom actual del Consorci per a la defensa de la Conca del riu Besòs–, va fer unes declaracions a la premsa explicant-nos que havien calculat el valor de tractar adequadament els residus que generaria el desmuntatge de les barraques, ja que hi havia elements de fibrociment (uralita) i altres residus que necessitaven un tractament especial.

Certament, la recollida selectiva i l'adequat tractament dels residus és una de les conquestes de l'acció municipal, no gens fàcil per als que vam haver de convèncer els veïns que calia incrementar significativament el rebut de la taxa d'escombraries. Però no pot ser l'element que condicioni la necessària i urgent actuació per eliminar les barraques en diferents indrets de les conques fluvials de la Catalunya metropolitana. Donar sortida a cadascuna de les problemàtiques socials que s'acumulen en un barri de barraques és complex, però imprescindible.

El Consorci, que fa uns anys va fer possible l'agossada acció de netejar el riu més contaminat d'Europa, que va recuperar la vida d'aquesta extensa conca i que va fer realitat que el darrer tram del riu, just abans de la desembocadura, es convertís en un parc fluvial on la densitat de població no permetia grans parcs, no pot condicionar l'eliminació de la vida miserable i perillosa en l'espai de la seva responsabilitat a la gestió dels residus especials.

Hi havia moltes barraques habitades en la dècada dels vuitanta dins dels dominis públics hidràulics de rius, rieres i torrents. Eren de persones anònimes, presentaven dificultats en camps diversos de la seva vida i va caldre una sortida individualitzada abans que les excavadores netegessin les rieres a prop d'on ara passegem i anem en bicicleta. Però aconseguir-ho era el nostre compromís, la nostra promesa i la nostra consciència.

“

**Donar sortida a cadascuna de les problemàtiques socials que s'acumulen en un barri de barraques és complex, però imprescindible**

”

## Flaixos

**@OriolMalet:** "Aquests refugiats són diferents, són com nosaltres, rossos, amb ulls clars", va dir el senyor de cabells i ulls foscos.

**@il\_largia:** [14-3-2022] Ens hem quedat la nena perquè hi havia vaga d'escola. Aca-bem de veure que la vaga era demà. JA-JAJAJAJAJAJAJAJAJAJAJA. Saludos.

**@pimpo79:** 2047. La conserge de la meva escola segueix a la porta d'entrada cada matí posant gel hidroalcohòlic a cada nen que entra.



# Molt de guanyat, molt per lluitar

» Dones d'abans i d'avui comparen amb motiu del 8M els drets que hi havia fa 80 anys amb els d'ara  
 » Les seves històries mostren que s'ha avançat molt però que també queda molt per a la igualtat plena

Alba Losada  
**BAIX LLOBREGAT**



Quan la Milagros Malvárez i el seu marit Francisco Ribet van tenir el seu primer fill després de casar-se, ella va començar a dedicar la major part del seu temps al mateix que gairebé totes les dones entre els anys cinquanta i seixanta: cuidar els fills, mantenir neta la casa i cuinar. Tal com recorda ara Malvárez als seus 92 anys, "la vida es reduïa a això i a anar al cine els dissabtes i a missa els diumenges". El to de les seves paraules denota que no li grinyola res d'aquells temps. Per a ella això era "normal", però per a les dones de les generacions d'avui és una realitat que costa d'encaixar. Un exemple és la postura de la Laura Castells, de 26 anys. "No poder triar em faria sentir empresonada", assegura.

La disparitat d'opinions d'aquestes dues dones que es porten més de seixanta anys reflecteix com han millorat els drets i les llibertats de les dones amb el pas de les dècades, tot i que no prou. Encara hi ha massa discriminacions en molts àmbits. Un d'ells és el món laboral. Una altra jove de 26 anys, l'Amanda Lage, indica que quan ha treballat en el sector de la restauració ha vist com normalment els cuiners són homes i aquests poden tractar les cambreres –gairebé totes dones– "d'inferiors". Això no és tot. "Encara es creu que nosaltres no podem fer certes feines i, a més, podem acabar en les més precàries", recalca Lage.

La situació de Castells és una mica millor en el sector de la producció audiovisual. Entre treballadors i treballadores del seu mateix rang, indica, no nota diferències ni discriminacions, però la presa de decisions continua en les



Laura Castells i Milagros Málvarez representen dues generacions diferents amb reptes compartits. Fotos cedides

mans de sempre: les dels homes. "No podem estar contentes només per estar millor considerades que les nostres mares o àvies, perquè encara no tenim la igualtat que hauríem de tenir", insisteix.

Sigui com sigui, que s'ha avançat molt és un fet. Només cal escoltar el testimoni de l'Olga Cardoso, de 93 anys. Als anys cinquanta, subratlla, va haver de deixar la seva feina a la central de Telefónica de Vigo quan va decidir casar-se. "Les que ens casàvem havíem de demanar una excepció forçosa, i no ens n'explícaven el motiu", relata.

## LA (NO) LLIBERTAT

No sortir sense el seu marit Francisco o tornar a casa sola de nit són possibilitats que Malvárez ni es plantejava. "No era l'habitual i no m'enfadava, perquè sabia que no ho havia de fer i, a més, ell tam-

poc sortia sense mi", assegura. Aquesta realitat va començar a canviar quan va passar una de les poques coses que fa dècades podien donar una mica de llibertat a una mare: els fills es van fer grans. "M'agradava anar al Mercat dels Encants a comprar", apunta. Per part seva, Cardoso tampoc veia amb bons ulls estar-se fora de casa "més del compte". "No m'agradava tornar tard si el meu marit estava, per exemple, mirant el futbol", sosté.

Les dones d'avui sí que tornen tard i soles a casa, encara que, malauradament, no sempre fan el camí amb tranquil·litat. És per aquesta raó que de vegades emprèn certes tècniques. Castells, explica, es posa música hip-hop o truca a alguna persona propera per sentir-se acompanyada. Per part seva, Lage canvia de vorera quan veu un desconegut caminant

darrere seu o, sense voler, està pendent dels sorolls. "Ho fem pel que hem vist que pot passar en aquestes situacions", diu Lage fent referència a uns moments que li fan dir que no se sent prou lliure. Per a ella està molt clar: "Hauríem de poder tornar d'on fos sense por". Aquest pensament també es lleix entre les paraules de Castells, tot i que quan està lluny dels escenaris que la poden intimidar sap com sentir-se lliure. "Tinc un grup de hip-hop en el qual totes som noies, i quan ballo em puc expressar, sincerar i sentir lliure", celebra.

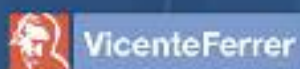
## EL QUE NO ES VA PODER FER

Cada persona es penedeix d'una cosa o d'una altra en funció de la seva història de vida o del context social en el qual va créixer, i això és evident en els quatre testimonis d'aquest reportatge. Tant a

Cardoso com a Malvárez els hauria agradat estudiar més, sobretot a la segona, la qual va haver de deixar d'anar a l'escola amb només 12 anys. En canvi, Lage i Castells es penedeixen de no haver defensat de més joves les llibertats que sempre haurien d'haver tingut. "M'hauria agradat no deixar de vestir amb certa roba per evitar que em fessin comentaris pel carrer", reconeix Lage.

Aquest fet, el de rebre comentaris que no s'han demanat sobre el mateix cos, encara passa massa sovint. I tal com insisteix Castells, aquest és només un dels molts motius, la punta de l'iceberg, pels quals continua fent falta celebrar cada 8 de març el Dia Internacional de la Dona. "Tant de bo algun dia puguem reivindicar menys els nostres drets, perquè això voldrà dir que per fi tenim igualtat plena", conclou.

**ES BUSQUEN 3.000  
 AMICS INVISIBLES  
 AQUEST ANY, REGALA  
 APADRINAMENT**



VULL COL·LABORAR

Descubreix-ho a:

[www.sebuscanamigosinvisibles.org](http://www.sebuscanamigosinvisibles.org)

900 111 300

**Protesta** | Una pedalada per exigir la protecció de l'Olla del Rei

La plataforma Salvem l'Olla del Rei ha convocat una mobilització per al 3 d'abril al matí. Es tracta d'una pedalada ciclista que arrencarà al davant del campus de la UPC i finalitzarà a la plaça de l'Església, on els ecologistes exigiran al consistori que protegeixi l'espai natural.

## L'oposició crítica que encara no hi ha els pressupostos aprovats

» De moment no hi ha data de presentació dels comptes de la ciutat

» Els comuns estenen la mà a Miranda i el PP reclama abaixar taxes

Francisco J. Rodríguez  
CASTELLDEFELS

Som al març i Castelldefels encara no té els pressupostos aprovats. Ni tan sols hi ha un esborrany sobre la taula. "És del tot inusual", lamenta Manuel Reyes, portaveu del PP, que critica que malgrat que s'aprovessin ara, no entrarien en vigor fins a l'abril o el maig. "Tal com està la situació, Castelldefels no pot estar sense nous pressupostos i ordenances", etziba.

Hi coincideix Candela López, portaveu dels comuns, que van trencar el seu acord de govern amb el PSC fa un parell d'anys i que ara, malgrat això, estenen la mà a l'alcaldesa socialista, María Miranda, per arribar a un acord i aprovar els comptes. Per la seva banda, fonts municipals han reconegut a *Línia Mar* que encara no tenen una data per



El govern diu que aviat presentarà els comptes al Ple. Foto: Ajuntament

presentar els comptes municipals, però asseguren que hi estan treballant i que aviat es reuniran amb l'oposició per parlar-ne.

Amb tot, López afirma que el govern municipal dona sensació de "paràlisi", fet pel qual estarien "donant la raó" al PP de Reyes, molt crític amb els acords a tres o quatre bandes que l'han apartat en dues ocasions de l'alcaldia. "Cal recuperar la majoria progressista", reclama López, que recorda que els comuns han pre-

sentat darrerament dues mocions en les quals mostren "bona voluntat" per pactar els pressupostos, tot i que rebutgen entrar al govern. En aquest sentit, els comuns recorden que Miranda, que governa amb ERC i Junts en minoria, ha de complir l'acord que el 2019 la va fer alcaldessa.

Per la seva banda, Reyes, proposa abaixar els impostos. "Els diners s'han de quedar ara a les butxaques dels veïns i les empreses", afirma.

## Suma d'esforços municipal per acollir refugiats d'Ucraïna

**SOLIDARITAT** ▶ L'Ajuntament, la Creu Roja, la Policia Local, el departament d'Educació de la Generalitat i els comerciants i hostalers de la ciutat han sumat esforços per coordinar l'ajuda als refugiats ucraïnesos que estan arribant a la ciutat.

En aquest sentit, el 15 de març va tenir lloc la primera reunió de la Mesa Municipal per Ucraïna, formada per establir un protocol per a l'arribada dels refugiats a Castelldefels. L'Ajuntament informa que han arribat a la ciutat desenes de ciu-

tadans ucraïnesos, que s'han establert a domicilis d'amics i familiars que els han acollit.

Però també hi ha hagut veïns de la ciutat, com l'Odette i l'Adrián, que els han obert casa seva. Ells han acollit el Yaroslav, un infant de 8 anys de Níkolpol que va arribar a Catalunya la setmana passada en autobús. En declaracions a l'ACN, aquesta parella assegura que l'infant s'ha adaptat a la seva nova llar i que ara estan centrats a donar-li "seguretat i estima" perquè recuperi una certa normalitat.

## La platja, camp de proves per al repartiment amb drons



Castelldefels ha acollit una prova pionera. Foto: Àlex Recolons/ACN

**TECNOLOGIA** ▶ La platja de Castelldefels va acollir a principis de mes una demostració a gran escala de vols de drons per simular operacions logístiques de transport de paqueteria, la primera d'aquestes característiques que s'ha celebrat a Catalunya.

Hi van participar vuit drons de quatre operadors que van simular el tràfic generat pel lliurament continuat de paquets des de la seu de l'operador fins als punts d'entrega al client, situats a 10 metres d'alçada.

Cristina Barrado, professora

de la Universitat Politècnica (UPC), va explicar que el simulacre vol estudiar com integrar aquestes operacions a l'espai aeri i com millorar l'acceptació social reduint l'impacte visual i sonor. "Tenim una por inherent a tenir drons volant sobre el nostre cap", recorda David Bajiou, d'Enaire.

La Unió Europea (UE) treballa amb la previsió que el repartiment de paqueteria amb drons pugui ser una realitat el 2035. Simulacres com aquest ho han de fer possible.



Anaïs Fortuny. Foto: Ajuntament

## Dones que inspiren: suport per trencar el sostre de vidre

**IGUALTAT** ▶ Són dones amb una trajectòria professional destacada i que estan disposades a compartir la seva història. Aquest és el principi del grup Dones que Inspiren, que es va presentar a la Sala Margarida Xirgu de la biblioteca Ramon Fernández Jurado el 9 de març, en el marc de les Jornades de les Dones.

L'acte va estar impulsat per Marta Gimeno, promotora del grup i CEO de l'startup Mylala

Network. La periodista Eva Garrós va ser l'encarregada de conduir l'acte, que va comptar amb la presència d'Anaïs Fortuny, fundadora de Dance Me; María Rodríguez, osteòpata d'Osteofels; Natàlia Villa, fundadora de l'estudi de pilates Pilatàlia, i Nati Pintado, consellera delegada de Binària SGE. L'alcaldesa, María Miranda, va agrair la participació d'aquestes dones i les seves reflexions.



Atenció psicològica via telemàtica

**Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic**

**Psicòleg**



Depressió, Ansietat, Estrès

Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

[www.javiercentol.com](http://www.javiercentol.com)

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

## Protegir l'aigua invisible

Aigües de Barcelona és pionera en la preservació dels aqüífers subterranis i la regeneració de l'aigua per fer front al canvi climàtic

Un nou món circular està a punt de néixer. El canvi climàtic ens crida poderosament l'atenció perquè fem les coses d'una altra manera. Vivim en un sistema que consumeix sense fre els recursos de la natura. Els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) són la guia per cuidar el planeta i alhora construir una societat més justa. L'aigua, origen de la vida a la Terra, té un paper central en el canvi de model.

El lema del Dia Mundial de l'Aigua d'aquest any és "L'aigua subterrània: fer visible allò invisible" i posa de relleu la importància de l'aigua emmagatzemada al subsol. Es tracta d'un recurs hídric que, al marge de les glaceres i els casquets polars, suposa més del 90% de l'aigua dolça disponible al món. Les aigües subterranies pateixen perill de sobreexplotació i contaminació, per la qual cosa és vital reforçar-ne la protecció.

L'escalfament global, la capacitat limitada dels rius i els aqüífers, junt amb l'increment de la demanda d'aigua per l'augment de la població, dibuixen un escenari de gran estrès hídric que requereix respostes urgents a l'alçada de la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí. L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) ha activat la prealerta per sequera a la regió de Barcelona i es podrien començar a decretar



► Riu Llobregat

restriccions si les reserves d'aigua se situen per sota del 40%.

### Ajudar la natura

La manera més sostenible d'ajudar la natura, protegir els recursos subterranis i adaptar-se als efectes del canvi climàtic és mitjançant la reutilització de l'aigua. La paraula clau és regenerar. Regenerar és sotmetre l'aigua depurada a un tractament nou perquè es pugui reutilitzar seguint un model circular. Un cop regenerada, l'aigua es pot tornar en condicions òptimes als rius i aqüífers per començar novament el cicle de captació o bé subministrar directament la indústria, les ciutats i l'agricultura per a diferents usos. La reutilització de l'aigua regenerada permet garantir la disponibilitat i qualitat dels recursos hídrics, i evita l'impacte dels períodes de sequera.

Aigües de Barcelona va aconseguir regenerar el 2021 un total de 38 hm<sup>3</sup> d'aigua, l'equivalent a 11.250 piscines olímpiques. Una clara aposta per la regeneració que cal reforçar davant dels efectes severos del canvi climàtic.

**La reutilització de l'aigua regenerada permet garantir la disponibilitat i qualitat dels recursos hídrics, i evita l'impacte dels períodes de sequera**

La protecció dels recursos hídrics subterranis és un dels compromisos que formen part de l'estratègia d'acció climàtica que duu a terme la companyia. La recàrrega d'aigua parcialment tractada a la planta po-

tabilitzadora de Sant Joan Despí i l'ús d'aigua regenerada per evitar la intrusió salina (entrada d'aigua de mar a l'aqüífer), són dos exemples clars d'aquest compromís.

Des dels anys 60 del segle XX, la companyia aplica un sistema de recàrrega artificial en profunditat, basat en la injecció d'aigua potabilitzada a la planta de Sant Joan Despí en alguns dels pous d'extracció disponibles. Entre els anys 2014 i 2017, es va dur a terme un projecte a nivell internacional per demostrar la possibilitat de recarregar aigua parcialment tractada, és a dir, aigua només sotmesa a un pretractament de decantació i filtració més una lleugera cloració, en comptes d'utilitzar aigua potabilitzada. El 2021, després d'haver-se demostrat en aquest projecte la innocuïtat de la

injecció d'aigua parcialment tractada sobre la qualitat de l'aqüífer, l'Agència Catalana de l'Aigua va autoritzar a recarregar aquesta aigua, durant els cinc anys següents, amb un protocol de controls molt exhaustiu. Aquesta actuació permet infiltrar uns 2.500 m<sup>3</sup>/dia, un cabal d'aigua equivalent al consum diari de més de 23.500 persones.

D'altra banda, des dels anys 70, els nivells de l'aqüífer principal del delta del Llobregat han estat recurrentment per sota del nivell del mar, el que ha afavorit l'entrada d'aigua marina a l'aqüífer, principalment a través de la dàrsena del port a la Zona Franca. Per revertir aquesta situació, entre el 2007 i el 2009 es va construir una línia de 15 pous, ubicats a uns 1.500 metres en paral·lel a la línia de costa, totalment equipats per poder injectar un màxim de 15.000 m<sup>3</sup>/dia d'aigua regenerada procedent del tractament avançat de l'Estació Regeneradora d'Aigua del Baix Llobregat, gestionada per Aigües de Barcelona. La injecció d'aigua actua com a barrera a l'entrada de l'aigua de mar i millora la qualitat de l'aigua de l'aqüífer en aquesta zona. El 2021 Aigües de Barcelona va injectar als pous un total de 679.105 m<sup>3</sup> d'aigua regenerada, equivalent a 200 piscines olímpiques, com a barrera contra la intrusió salina.

## el valor de la proximitat

**100.812**

usuaris únics metropolitans

Octubre'21 OJD

**166.566**

pàgines vistes

Octubre'21 OJD



Hi ha silencis de moltes menes. El silenci de la nit i dels carrers buits, el silenci de quan acaba una discussió o el silenci de després de llegir l'última línia d'un llibre. Però el silenci que se sent durant la missa de dissabte al Santuari de la Mare de Déu del Carme, al centre de Barcelona, és doble. És el de qualsevol església: aquell silenci dens dels rituals i de les cerimònies mil·lenàries. Però també és el silenci d'una realitat que es panseix.

“És evident que a moltes esglésies només hi va la gent més fidel, i la mitjana d'edat cada vegada és més alta... Amb la pandèmia ha minvat molt el nombre de persones que venen”, diu el Josep Maria. Aquest mossèn de la parròquia de Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat va ser ordenat sacerdot amb 29 anys i ara en té 64. Les ha vist de molts colors. “Gràcies a Déu, ja no és obligatori ser catòlic com en el franquisme”, comenta. “Tot i que no és el final de l'Església, avui dia estem veient com s'acaba una etapa de la cristiandat”, assumeix. De fet, si ens referim a la regió metropolitana de Barcelona, les xifres no fan res més que confirmar les seves paraules. El catolicisme, la creença hegemònica al territori, perd adeptes de forma gradual mentre cap altra religió ocupa el seu espai. La metròpoli no es vol religiosa.

#### UN PANORAMA COMPLEX

L'any 1978, segons dades de l'Institut Català d'Estadística, el 99% dels casaments que s'oficiaven a Catalunya es feia per l'Església. El 2020 només el 7,7% eren religiosos. “Hi ha hagut una caiguda en picat dels rituals catòlics, i això demostra una pèrdua del poder cultural de l'Església”, explica Mar Griera, directora del grup d'Investigacions en sociologia de la religió (ISOR), de la UAB.

El darrer *Baròmetre sobre la religiositat i la gestió de la seva diversitat* del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) assenyalava que actualment un 53% de la població catalana es considera catòlica, un 7% evangèlica i un 4% musulmana. Pel que fa a la fe catòlica, això suposa una davallada de cinc punts percentuals des de l'anterior baròmetre fet el 2016. A més, gran part de les persones que s'auto-defineixen com a tal no tenen per què considerar-se creients. De fet, només un 44% afirma ser una persona amb creences religioses, un 11% menys que el 2014. Griera parla d'un fenomen relativament nou que anomena catolicisme identitari. “Està passant a tota Europa i és el resultat d'una associació entre cristianisme i cultura europea”, assenyalava. Així, hi ha persones que se senten cristianes sense professar aquesta fe.

Pel que fa a l'àrea metropolitana, tal com explica Avi Astor, investigador de l'ISOR especialitzat en aquest territori, “la tendència és encara més pronunciada”. “L'àrea metropolitana és un dels territoris més secularitzats d'Espanya...

Només una de cada deu persones de Catalunya va cada setmana a l'església (imatge del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona). Foto: Albert Alexandre



# La metròpoli perd la seva fe en els déus

Tot i que l'augment de l'ateisme no ha estat tan important com es preveia als anys 80 amb la fi de la dictadura, la irrupció de noves religions i espiritualitats o els escàndols de les institucions catòliques han fet que l'Església perdi el seu poder hegemònic a la regió metropolitana de Barcelona.

A tot l'Estat, el nombre de catòlics arriba al 59%”,afegeix.

Malgrat que la metròpoli presenta unes xifres de religiositat molt baixes, Griera es mostra cautelosa a donar per mort el catolicisme. “Als anys 70 semblava que l'ateisme havia de créixer de manera molt forta, però no va ser així”, comenta. Avui els ateu no són més del 20% de la població. Així mateix, la investigadora afirma que el mapa de les religions a la metròpoli és ara molt més com-

pletat que fa uns anys. “A més de la presència de noves religions gràcies a l'augment del nombre de persones migrades, al tombant de segle hi ha un 12% de població que és molt practicant, que està organitzada en escoles i contextos de lleure catòlics i que té posicions conservadores”, analitza.

#### LA FI DEL REGNE

L'església del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona és un edifici monumental carregat de

decoració brillant. Enric Camps, el mossèn, parla per a un públic que la tarda de dissabte no supera les quaranta persones, en un espai que en podria acollir més de 500. “Aquestes cerimònies en edificis tan grans i per a tan poca gent no tenen sentit... Acabaran desapareixent”, diu en declaracions a *Línia*. “Haurem de tornar al cristianisme de base”,afegeix. Durant el sermó, crítica el sistema econòmic i les injustícies que produeix el poder. Missatges radicals

per a una platea on la majoria són dones que superen els 75 anys. Senyores que marxen cap a casa en acabar la missa, fent passes petites i arrossegant els peus. Una metàfora del catolicisme.

Com en aquest cas, les persones que van a l'església a Catalunya són ben poques. El 70% de la població diu que no hi va mai, mentre que un de cada deu ciutadans va a l'església un cop a la setmana. Què ha passat en 40 anys? Per què la religió, sobretot



## La nova espiritualitat

● Dues noies entren al Museu del Tarot, una de les botigues d'esoterisme més grans de Barcelona. Amb prou feines superen els quinze anys. "Voldria un amulet", diu una d'elles. "Per ara, no m'interessa que sigui per invocar l'amor", afegeix. La dependenta les atén durant una llarga estona. Parlen el mateix idioma.

Segons explica la Thaïs, terapeuta holística de l'establiment, les generacions més joves tenen una relació molt més estreta amb l'espiritualitat. "Veus la manera en què nens de vuit anys s'apropen als cristalls o a les cartes i

de la religió (ISOR), de la UAB, Mar Griera, afirma que, mentre que el nombre de persones que s'autodefinixen com a religioses baixa, creixen les que diuen ser espirituals. Segons el CEO, el 48% de la població catalana es considera una "persona espiritual interessada en el transcendent". Aquesta tendència té a veure amb diversos factors. A l'èxit de la ciència confrontat amb el descrèdit de les institucions religioses cal sumar-hi l'individualisme, que legitima els individus a crear la seva pròpia espiritualitat. A més, la globalització ha ampliat el co-

*El nombre de persones que, tot i no considerar-se religioses, sí que s'autodefinixen com a espirituals ha crescut durant els últims anys a Catalunya*

t'adones que porten avantatge respecte dels adults", afirma. Segons ella, en els darrers temps la clientela, tant jove com de més edat, ha crescut. "La gent ve perquè té dolors físics, mal d'amors, problemes financers o vol netejar l'ànima", enumera. Per a ella, aquest auge s'explica pel canvi d'era energètica que estem vivint i perquè la població no té vergonya d'afirmar que creu en la màgia. "A Espanya hi havia molta repressió heretada de la inquisició", afirma.

Estiguem o no d'acord amb la seva explicació, el cert és que l'espiritualitat va a l'alça. En un article a la revista *Barcelona Metròpolis*, la directora del grup d'Investigacions en sociologia

neixement que tenim d'espiritualitats d'altres indrets del món.

Segons Griera, el fenomen també té relació amb la salut emocional i el benestar. En un context de pandèmia com l'actual, no costa d'imaginar-se per què estan triomfant pràctiques com la meditació, l'horòscop, el ioga o el *mindfulness*. El que no té -o té poc desenvolupat- la nova espiritualitat és un discurs social o comunitari. Això ha dut el filòsof Eudald Espluga a assenyalar el caràcter neoliberal i d'autoajuda del fenomen.

Com deia Friedrich Nietzsche, l'home va matar Déu. Malgrat tot, potser no estava preparat per acabar amb tot el que és transcendent.

la catòlica, ha perdut el seu pes en la vida quotidiana de la metròpoli? "El descens s'ha produït per una infinitat de causes", explica Jaume Flaquer, jesuïta, integrant de Cristianisme i Justícia i expert en l'Islam. "La pèrdua de pes té a veure amb la pluralitat de l'oferta lúdica que hi ha avui dia", diu. Per a ell, la immediatesa del món en què vivim "dificulta que les persones puguin viure en espais oberts a la transcendència". "La vida ha quedat fragmentada en moltes èpoques: ara som nens, adolescents, adults, vells... Tenim moltes vides, i això fa que no tinguem compromís", considera.

En una línia similar s'expressa Griera. Per a ella, cal llegir la pèrdua de poder de l'Església com una situació global que està afectant moltes institucions que fins fa poc vertebraven la vida tant política com social. Els partits, els sindicats o les comunitats religioses han deixat de tenir preeminència en favor de l'individualisme. Alhora, segons considera Astor, "als entorns urbans, que són més cosmopolites, hi ha menys control i és difícil per a les institucions religioses ser centrals com ho són als pobles".

Però ni de bon tros la llista de causes s'acaba aquí. La davallada

de la religió a la metròpoli té una forta vinculació amb la història del segle XX al territori i s'aprofundeix amb la caiguda del règim franquista. El mateix Flaquer reconeix que la relació de l'Església amb la dictadura "va ser perversa". A més, des d'abans de la Guerra Civil, a Catalunya i a la metròpoli hi havia una tradició anticlerical arrelada als moviments anarquistes i obrers urbans. "Potser queden restes o influències d'aquests moviments", considera Astor. De fet, segons el CEO, Catalunya és un dels territoris de tot l'Estat més escorats a l'esquerra, i aquest espai polític tendeix a estar més allunyat de la religió. A això cal sumar-hi que el territori té unes classes mitjanes fortes, també poc religioses.

L'investigador estatunidenc hi afegeix un element més: el procés sobiranista de Catalunya. "Hi ha un esforç de les institucions per incorporar les minories al 'fet català' i per construir una identitat nacional inclusiva que es confronti amb el catolicisme espanyol", assegura. D'aquesta manera, pensa Astor, organismes com l'Oficina d'Afers Religiosos de l'Ajuntament de Barcelona es van crear per gestionar la diversitat de credos vinculant-la a les aspiracions nacionals. Succeeix un fe-

**Els matrimonis per l'Església han passat de ser el 99% dels casaments l'any 1978 a només representar el 7,7% dels rituals d'aquesta mena el 2020**

**A Catalunya, per darrere dels banquers i dels polítics, els capellans són la professió que genera menys confiança i, amb una puntuació de 2,63 punts, la pitjor valorada**

nomen similar a Turquia, on l'Islam cada vegada té més presència a l'estat i els kurds, "salvant les distàncies, com que tenen aspiracions nacionals s'allunyen de la religió".

Dit tot això, caldrà convenir que l'Església té molta responsabilitat envers la seva situació. "Evidentment que els abusos sexuals són una de les causes de la pèrdua de presència", considera Flaquer. De fet, el CEO assenya-la que el 60% de la població no confia gens en els sacerdots. A Catalunya, són la professió menys valorada, amb un 2,63 de nota, per darrere de polítics i banquers.

Per al Jordi, un jove de 34 anys de Barcelona que fa temps que milita en els moviments cristians de base i que actualment és integrant d'un grup de l'Acció Catòlica Obrera (ACO), la institució eclesiàstica no ha sabut gestionar reptes com la presència de l'homosexualitat o de les dones en les seves esferes. "Això t'allunya de l'Església. Malgrat tot, crec que és una institució que també podem reformar des de dins", apunta.

### EL FUTUR DE L'ESGLÉSIA

El Jordi no sempre s'ha sentit a gust dient que és catòlic. "Durant la joventut em feia vergonya dir-ho, perquè tenia por que els altres

es pensessin que era de l'Opus", recorda. Això el va allunyar de l'Església. Però les coses van canviar després de passar un temps en una comunitat rural al Salvador. "Vaig conèixer la història de mossens, entre ells l'arquebisbe Óscar Romero, assassinats per la seva defensa dels drets humans, i això em va fer afirmar que era creient i que no tenia per què avergonyir-me'n", sentència.

Potser l'única possibilitat que té el catolicisme de no caure en el silenci implica un apropament a posicions socials transformadores. "El catolicisme es porta molt malament amb el poder, perquè és la religió de les víctimes... Però és cert que hi ha qui vol acabar amb l'Església i amb això l'està entregant a l'extrema dreta", considera Flaquer. O potser, com diu el capellà de l'Hospitalet, el repte de l'Església és més titànic. "El futur del cristianisme passa per una fe més lliure, més personalitzada i més comunitària... Que sigui menys o gens institucional", conclou el Josep Maria.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**



Agents de la Policia Local i dels Mossos d'Esquadra van tallar fins a 23 connexions il·legals a la xarxa de llum elèctrica al barri de Ca n'Espinós a finals del febrer. L'alcaldeessa, Gemma Badia, destaca que lluiten contra el frau i per garantir un servei bàsic a tots els veïns.

## Tornen les Falles: "Necessitem començar a viure un altre cop"

- » La Casa de València reprèn la festa després de dos anys de covid
- » El Gremi de Restauració hi col·laborarà amb un espai gastronòmic

Francisco J. Rodríguez  
GAVÀ

"Els veïns necessiten començar a viure un altre cop, la ciutat ha estat dos anys adormida". Són paraules de Sergio Engli, president de la Casa de València de Gavà, que de l'1 al 3 d'abril tornarà a celebrar les Falles. És, a més, tota una declaració d'intencions de cara al retorn d'aquesta festa d'origen valencià que ha arrelat amb força a Gavà.

Després de dos anys de pandèmia, la ciutat tornarà a experimentar l'alegria d'una festa en la qual el foc i la pólvora són els protagonistes. I és que el març del 2020 la Casa de València es va quedar amb la mel als llavis, ja que el confinament va obligar a cancel·lar les celebracions. "De cop i volta vam haver d'aturar-ho tot", rememora Engli. Per tant, poder tornar ara a la normalitat és il·lusió per a l'associació. "Per a nosaltres les Falles són el nostre cor: la Casa de València ha estat dos anys vivint amb respiració artificial i marcapassos", reconeix emocionat Engli.

### MOROS I CRISTIANS

L'edició d'aquest any és molt especial. I no només perquè suposa la tornada a la normalitat després de dos anys de pandèmia, sinó també perquè se servirà per celebrar el 25è aniversari de la desfilada de Moros i Cristians. Aquesta activitat tindrà lloc dissabte 2 d'abril a partir de les set de la tarda, i recorrerà els carrers de la ciutat, des de la Ram-



Les Falles volen recuperar el pols d'edicions anteriors. Foto: Ajuntament

bla Casas fins a la plaça Balmes. "Enguany tenim un munt de vestits nous per a estrenar", anuncia el president de la Casa de València. De fet, en el seu moment els Moros i Cristians van ajudar a "revitalitzar" l'entitat.

Per altra banda, a les Falles de Gavà d'enguany no faltará l'acte de presentació de les falleres majors -el divendres 1 d'abril al Saló de Plens a partir de dos quarts de nou del vespre-; les mascletàs de dissabte i diumenge a la nit i, com no pot ser d'una altra manera, la cremà de la falla, que es podrà contemplar a la plaça Jaume Balmes a partir de dos quarts de 10 de la nit del diumenge dia 3 d'abril.

Tampoc faltará la gastronomia típicament valenciana. En aquest sentit, el Gremi de Restauradors de Gavà col·labora amb la Casa de València i organitzarà un espai per fer un vermut. No faltará la paella ni el típic esmorzar faller per escalfar motors de cara a la festa.

Amb tot, l'objectiu de l'associació és que Gavà torni a viure

l'esperit festiu típic de les Falles. "Intentarem que la gent torni a gaudir del plaer de viure i conviure, que es torni a sentir el batec del carrer", afirma Engli.

Aquesta festa, que enguany arribarà a la 35a edició, enfonsa les seves arrels en la tradició valenciana de Gavà. I és que el municipi va ser un punt de recepció de milers d'immigrants valencians -molts d'ells del municipi d'Olocau, agermanat amb Gavà- que van venir sobretot a principis del segle XX per treballar en la recollida del margalló, la planta a partir de la qual se'n feien escobres. El sentiment valencià encara continua present a Gavà i, de fet, si s'afina l'orella encara se sent parlar en valencià pels seus carrers.

### TORNEN ELS TRES TOMBS

Una altra festa tradicional que ha tornat després de dos anys de pandèmia han estat els Tres Tombs, que van celebrar-se el passat 13 de març amb set carros i una cinquantena de cavalls que van desfilat pel municipi.

## La Policia Local envia armilles antibales a Ucraïna

**SEGURETAT** ▶ La Policia Local ha participat en l'enviament d'una vuitantena d'armilles antibales per a Ucraïna. També hi han col·laborat els cossos locals d'Espugues, Sant Just Desvern, Badia, Granollers, Polinyà, Esparreguera, Molins, Balsareny, Piera, Sant Adrià de Besòs i Mollet.

Aquesta donació ha estat gestionada per la Diputació i respon a la petició feta pel consolat d'Ucraïna a Barcelona. A més d'armilles, l'ens provincial ha enviat més materials per ajudar la població civil que pateix els

efectes de la guerra. Pilar Díaz, delegada de les Relacions Internacionals a la Diputació, explica que aquest enviament pretén ajudar a protegir els civils que s'han quedat a Ucraïna perquè la invasió "no prosperi".

### SOLIDARITAT GAVANENCA

Per la seva banda, l'Ajuntament va fer fa uns dies una aportació humanitària de 3.000 euros al Fons Català de Cooperació, mentre que MercaGavà va recollir 23 carros d'aliments que es trametan a la zona de conflicte.

## L'exalcaldeessa Sánchez visita Gavà per parlar d'habitatge



Badia i Moret van acompanyar Sánchez. Foto: Twitter (@raquesjimenez)

**POLÍTICA** ▶ El PSC va organitzar el 7 de març un col·loqui per parlar sobre polítiques d'habitatge. Hi van assistir l'alcaldeessa, Gemma Badia; l'alcaldeessa de Sant Boi i viceprimera secretària dels socialistes catalans, Lluïsa Moret, i l'exalcaldeessa i actual ministra de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, Raquel Sánchez.

L'acte va tenir lloc a l'Espai Maragall i va servir per parlar de la llei de l'habitatge que ha tirat endavant el govern central. Sánchez va explicar que aquesta normativa vol combatre "l'arbitrarietat i l'especulació", men-

tre que Badia va posar l'accent en la necessitat "d'actuar" per pal·liar el que descriu com una "situació d'emergència" en matèria d'habitatge.

### SÁNCHEZ, ESCRIDASSADA

Sigui com sigui, Sánchez va ser escridassada a l'entrada de l'Espai Maragall per membres de la plataforma No al Pla de Ponent, que no van poder accedir a l'interior. Els activistes reconeixen la necessitat d'habitatge social a la ciutat, però critiquen que es faci en una àrea verda com la del turó del Calamot.



## Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

### Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona  
Tel.: 934 170 124



www.protectorabcn.es  
info@protectorabcn.es





Foto: Alberto Lores / PIN Media

# EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:  
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda  
en Acción**

L'Ajuntament rebrà 2,5 milions d'euros del fons europeus postpandèmia, els Next Generation. El Ministeri de Transports ha valorat positivament els projectes presentats pel consistori, que tenen a veure amb la mobilitat sostenible i la ciutat climàticament neutra.

## L'home que va deixar morir la parella és considerat culpable

» El jurat veu provat que l'acusat no va fer res per salvar-li la vida  
» La fiscalia i les acusacions demanen presó permanent revisable

**TRIBUNALS** ▶ El jurat popular ha declarat culpable Mariano Daniel, l'home que va gravar en vídeo la seva parella mentre agonitzava durant hores per un atac diabètic el juny del 2019 a Viladecans. Els jurats, per 7 vots a 2, consideren que l'acusat, conscientment, no va fer res mentre ella s'estava morint.

El tribunal popular, a més, considera que l'home la va deixar morir tot i conèixer la seva vulnerabilitat, i que la seva actitud va provocar grans patiments a la víctima. No obstant això, no considera provat que actués per masclisme o considerant que la víctima era inferior per ser dona.

El jurat s'oposa a la possible suspensió de la pena o l'indult. De fet, la fiscalia i les dues acusacions particulars han reiterat la seva petició de presó permanent revisable per a l'home, que també ha estat condemnat per maltractar prèviament la víctima.



L'acusat, Mariano Daniel, durant la quarta sessió del judici. Foto: ACN

També li demanen 11 anys de presó pels delictes menors, llibertat vigilada durant 10 anys més, prohibició d'aproximació a la família de la víctima durant una dècada, 7.920 euros de multa i 710.000 euros d'indemnització als familiars.

La defensa, per la seva banda, ha demanat les penes mínimes per cada delictes considerat provat, i al·lega que l'home pensava que era un atac a causa de

les drogues i l'alcohol, com altres vegades, i que va ser la dona qui li va dir que no truqués a ningú.

Segons s'ha considerat provat, des de l'inici de la relació l'acusat, per tal d'afirmar la seva suposada superioritat, controlava tot el que feia la dona i es mostrava gelós, la insultava i l'agredia. De fet, durant el judici el fill de la víctima va reconèixer que la seva mare li va demanar que l'ajudés si l'home l'agredia.

## Envien 30 palets d'aliments i medicines a Ucraïna

**COOPERACIÓ** ▶ Viladecans s'ha bolcat en l'ajuda als civils ucraïnesos víctimes de la invasió russa. I és que el cap de setmana del 5 i 6 de març la ciutat va obrir fins a cinc punts de recollida d'aliments, medicaments i productes de primera necessitat per enviar a Ucraïna.

Fonts municipals indiquen a *Línia Mar* que s'han recollit fins a una trentena de palets -el volum de tres contenidors de mercaderies- amb material humanitari que es va trametre cap a la zona de conflicte el dia 19 de març.

Els punts de recollida estaven ubicats a supermercats de la zona i a la mateixa plaça de la Vila el diumenge dia 6. L'Ajuntament ha coordinat l'ajut a través del departament municipal d'Agermanaments, Solidaritat i Cooperació.

El consistori, a més, recomana fer donacions econòmiques a través de diverses ONG o el Fons Català de Cooperació.

Les xifres de la crisi humanitària a Ucraïna provocada per la invasió russa superen ja els 2 milions de refugiats.

## La Rambla es vol fer més atractiva per als vianants



Presentació del projecte 'in situ'. Foto: Ajuntament

**URBANISME** ▶ Les obres de reforma de la Rambla Modolell arrencaran a la tardor. Els canvis que s'hi introduiran tenen a veure amb la pacificació de la zona, la restricció del trànsit de vehicles només a veïns, mercaderies i guals i la creació de plataforma única "per donar tot el protagonisme als vianants".

Per altra banda, està previst que els carrers de l'entorn, com l'Antiga Riera, Sitges i Unió, esdevinguin zona de vianants. Per la seva banda, l'estacionament regulat actual es traslladarà al

carrer Llevat i, a petició del veïnat, l'Ajuntament estudiarà convertir l'ús d'un dels carrils de circulació de l'avinguda Francesc Macià perquè a determinades hores del dia sigui per a càrrega i descàrrega. I és que aquesta reforma, destaquen fonts municipals, és fruit d'un procés participatiu entre els veïns.

En una segona fase, la rambla actual s'ampliarà amb la incorporació de l'espai que ara ocupa el pati de l'escola Àngela Roca, que acollirà la nova seu de l'Escola Oficial d'Idiomes.



Foto: Ajuntament

## Tanquen la platja del Remolar per preservar ocells protegits

**MEDI AMBIENT** ▶ El Consorci de Gestió i Protecció dels Espais Naturals del Delta, en col·laboració amb l'Ajuntament, ha tancat el pas a la platja del Remolar fins a finals de juliol, ja que comença l'època de nidificació de diversos ocells protegits, com el corriol camanegre i el corriol petit.

Amb una longitud de 845 metres, la platja del Remolar forma part de la Xarxa Natura de la Unió Europea. La prohibició de

pas s'inicia a la torre-mirador, entre la riera i la zona dunar. El tancament està indicat amb una palissada de fusta.

### SIS ANYS PROTEGIDA

Amb aquesta acció, que es fa des del 2016, es busca preservar l'àrea de nidificació d'aquests ocells. Amb una longitud de 845 metres, la platja del Remolar forma part de la Xarxa Natura de la Unió Europea.

Identificar-los  
amb **XIP** i **XAPA**  
és la teva obligació



i en cas de pèrdua,  
**pot ser la seva  
salvació!**





Fins al 18 d'abril, una trentena de restaurants de 15 municipis de la comarca oferiran menús basats en els productes del Parc Agrari, com la carxofa o el Pota Blava. Es tracta de la 13a edició del Març Gastronòmic, que enguany compta amb els xefs Pepe Palau i Maria Nicolau com a padrins.

## L'alberg de Fundesplai acull refugiats de la guerra d'Ucraïna

» El Centre d'Esplai del Prat ha arribat a allotjar fins a 150 ucraïnesos  
» S'hi estan d'un a tres dies per ser derivats a uns altres allotjaments

**SOLIDARITAT** ▶ L'alberg del Centre d'Esplai del Prat, ubicat al barri de Sant Cosme i gestionat per Fundesplai, és un dels punts d'acollida d'emergència dels refugiats ucraïnesos que estan arribant a Espanya fugint de la guerra. Cada dia hi arriben persones, i en el moment de màxima ocupació han arribat a allotjar fins a 150 ucraïnesos, segons indica a *Línia Mar* Maria Bruno, cap del departament d'Acció Social Educativa de Fundesplai.

Els primers refugiats van començar a arribar el 6 de març, derivats de la Creu Roja, que és qui està coordinant el dispositiu d'acollida. A l'alberg del Centre d'Esplai s'hi estan entre un i tres dies, i més tard són derivats cap a uns altres allotjaments, on està previst que facin una estada més llarga.

Bona part dels ucraïnesos que estan arribant al Prat són famílies amb infants petits. Aquest



L'Irina conversa amb l'Alexandra (dreta), refugiada. Foto: Gerard Escaich/ACN

és el cas de l'Alexandra i les seves dues filles. Van fugir de la ciutat de Zaporozhye, al sud-est d'Ucraïna, ubicada al costat d'un aeroport que va ser bombardejat mentre ella, les nenes i el seu marit –que s'ha quedat a Ucraïna per si és cridat a files– es refugiaven en un soterrani.

L'1 de març van decidir marxar del país, i ella i les seves dues filles van iniciar un periple en tren per tota Europa que les ha portat a Catalunya, on s'han re-

trobat amb una amiga, la Irina, instal·lada a Rubí des de l'any passat. L'Alexandra era periodista al seu país, i ara es mostra disposada a aprendre català i espanyol i trobar una feina per mantenir la família. "Necessiten estudiar i jo els he de donar suport", afirma a l'ACN.

Aquesta refugiada ucraïnesa agraeix el tracte que han rebut al Prat, i en especial a les filles, que ara tenen un espai on poder distreure's de la situació que viuen.



Foto: ACN

## Dotze ciutats fan pinya al Prat per garantir l'accés als bancs

**ASSOCIACIÓ** ▶ Una dotzena de municipis catalans s'han unit per buscar fórmules que garanteixin l'accés als serveis bancaris bàsics als seus veïns, en especial la gent gran. I és que en l'última dècada s'han tancat 40.000 oficines a tota Espanya, mentre que a barris com Sant Cosme no n'hi ha cap.

Per evitar el risc d'exclusió financera, aquests 12 municipis s'han reunit al Prat per proposar

la creació d'entitats de diner electrònic i demanar al govern central i a la Generalitat l'impuls d'una regulació perquè els bancs garanteixin els seus serveis a tota la població.

Els municipis que s'han sumat a la iniciativa són el Prat, Sant Feliu, Castellbisbal, Corbera d'Ebre, el Pinell de Brai, la Palma, la Sènia, Montcada i Reixac, Montornès, Pallegà, Santa Perpètua i Sant Iscle de Vallalta.

## Sánchez diu que cal recuperar el pla per ampliar l'aeroport

**INFRAESTRUCTURES** ▶ La ministra de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, Raquel Sánchez, va dir a principis de mes que la suspensió del polèmic projecte d'ampliació de l'aeroport del Prat "no és irreversible" i que cal recuperar-lo.

De la mateixa manera, Sánchez va expressar que el projecte d'ampliació de la infraestructura, que va topat amb l'oposició frontal d'ajuntaments i plataformes ciutadanes i ecologistes, obriria una "finestra d'oportunitats extraordinàries" per

a la zona i que convertiria l'aeroport del Prat en un hub.

Des de l'Ajuntament del Prat, que sempre ha mostrat el seu rebuig total al projecte d'ampliació, no entren a valorar les declaracions de Sánchez i es remeten al que ja han explicat els últims mesos per oposar-se al projecte. Per altra banda, recorden que a l'enquesta òmnibus que el Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) ha publicat recentment, un 49% dels catalans consideren que l'aeroport no s'ha d'ampliar.

## Donen el Premi Solidaritat a la Fundació Espigoladors



Mireia Barba, la presidenta. Foto: Anna Anchón

**RECONeixEMENT** ▶ Hi ha projectes que neixen per fer del món un lloc millor, i sense cap dubte la Fundació Espigoladors, que lluita contra el malbaratament dels aliments, és un d'ells. Així de clar va quedar el passat 1 de març, quan l'Institut de Drets Humans de Catalunya va entregar el Premi Solidaritat a la fundació vinculada al Prat i amb forts vincles a la comarca i el seu Parc Agrari [veure pàgina 3].

El reconeixement es va fer en un acte al Parlament de Catalu-

nya i la seva presidenta, Laura Borràs, va entregar el premi a la presidenta de l'organització, Mireia Barba. "Estem molt contents, és un orgull formar part de la història d'aquest premi", celebra emocionada Barba.

Paral·lelament, la presidenta recalca que cada any és important reconèixer la importància de l'alimentació, però enguany encara més. "La pandèmia ha posat sobre la taula que l'alimentació és un dret fonamental", recorda.



ALUMINI - VIDRES  
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls  
claraboies • alumini

projectes integrals  
i execució d'obra



Si ho pots somiar,  
nosaltres ho podem  
fer realitat

cuinescat

Gremi de reformes  
d'interiors, cuines  
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona

Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com

www.home-homing.com

• Magatzem: Ptge. Utset, 3

# COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Carme,  
més de 10 anys portant  
el millor peix al barri.*

 **amic** associació  
de mitjans  
d'informació  
i comunicació

Mitjans Km 0

**líniamar**



El conjunt de Pedro Dólera visitarà el pròxim diumenge 27 de març el CD Formentera, en partit corresponent a la 27a jornada del grup 3 de la Segona Divisió RFEF. L'AE Prat no té marge d'error si no vol perdre pistonada amb els equips de dalt.

Foto: Toni Delgado

## “Al Bàsquet Femení Viladecans estava molt a gust; el comiat va ser dur”

**Cristina Peña / Exjugadora del Bàsquet Femení Viladecans**

La vida té un guió tan obert que Cristina Peña (Tarragona, 1990) va encadenar al Bàsquet Femení Viladecans la seva millor temporada amb una de les més difícils. “Ara he tornat a recuperar les ganes i la il·lusió. Em sento amb molta confiança”, confessa, enèrgica, l'aler del CB Lleida, amb passat al Basket Almeda.



Toni Delgado  
**VILADECANS**

**S**incerament, em sorprèn el que m'expliques. Què va passar perquè perdesis la il·lusió?

El curs passat va ser complicat. Per circumstàncies, no vaig estar al meu millor nivell físic, i això em va afectar també mentalment. No t'enganyaré: vaig acabar la temporada fotuda perquè l'entrenador no comptava amb mi per a aquest any.

**Entenc que el comiat va ser dur. El Bàsquet Femení Viladecans té equips molt humans.**

Molt. Hi estava molt a gust amb les companyes i al club. Em va fer molt de mal que el meu primer capítol a Lliga Femenina 2 s'acabés així, però de tot s'aprèn. Cal relativitzar les coses. Bé, és molt fàcil dir-ho i complex aplicar-ho... Com que vam acabar la temporada a finals de març, vaig tenir molt temps per pensar i, fins i tot, vaig arribar a plantejar-me fer un parèntesi en el bàsquet si no m'arri-

baven propostes. Abans vaig prendre una decisió...

**Quina?**

Em vaig comprar una bici! [Riu]. És una passió que potser he heretat del pare, de l'Avelino, que n'està enamorat. Em vaig proposar fer el Camí de Santiago i vaig enganyar una amiga, la Paula Ibáñez, que ara és companya d'equip i forma part del meu grup d'amistats de Tarragona.

**Vas acabar destrossada, però nova.**

Tal qual. Va ser una experiència molt bonica i especial, i dura. Vam fer 11 etapes seguides. Després, quan em va trucar el CB Lleida, ja tenia la ment renovada i ganes de tornar a jugar.

**Ets una de les referents d'un equip enèrgic i generós.**

A l'equip som una pinya en tots els sentits. Vam començar perdent els tres primers partits de Lliga per 23, 34 i 21 punts, i ara estem en una posició molt bona. Inesperada. Em sento bé físicament, tinc millors lectures de joc i molta confiança.

**Et vas formar a la teva ciutat, al CB Tarragona.**

Hi vaig fer tota la base i tres anys de sènior. David García és l'entrenador amb qui més anys he estat i va lluitar tant amb mi... T'ho explico bé... Soc molt competitiva i abans treia molt de geni quan m'agafaven la samarreta o em tocaven a la pista i el cos arbitral no xiulava res. En David m'insistia que havia de deixar de parlar amb els i les àrbitres

**“El bàsquet em dona tant que qualsevol sacrifici que faci em compensa molt”**

i centrar-me en el partit. Recordo que, temps després, algú em va dir que m'havien fet un seguiment i que sabien que si m'empenyaven em descentraria.

**On t'ho van comentar?**

Al CB Valls. M'ho van dir quan ja jugava al club. Per això ho sé! [Riem]. He millorat moltíssim en aquest aspecte. Soc conscient que el cos arbitral no pot veure-ho tot.

**Com vas aprendre a gestionar millor les teves emocions a la pista?**

Diria que em va anar genial canviar de club, companyes i entrenador. Després de 9 anys al CB Tarragona tenia confiança per empiapar-me... Quan em cabrejava amb els i les àrbitres, deixava de ser jo i no aportava res bo a l'equip. Després, en fred, veia que no era el camí. Ara a la pista ja no perdo el temps amb aquestes coses.

**El teu següent equip va ser el Basket Almeda.**

Hi vaig arribar amb l'objectiu de jugar la Final a Quatre de la Copa Catalunya, que vam assolir la segona temporada. Els meus dos anys a Cornellà vaig tenir en Toni Pallé, sempre meticulós i detallista: a vegades gravava els entrenaments per revisar-los. Va aconseguir que jugués bé i gaudís dels blocs directes. És un tros d'entrenador!

**Has cridat més en algun lloc que a la banqueta del Basket Almeda?**

Allà vaig aprendre que asseguda animant l'equip també pots xalar

moltíssim, i no vol dir que fins a aquell moment no donés suport les meves companyes. Al Basket Almeda vaig descobrir la dimensió real i el poder de la banqueta.

**Sembles una persona molt apassionada.**

Ho soc, ho soc. La gent es pensa que resideixo a Viladecans o a Barcelona, però visc i treballo a Tarragona, i acumulo quilòmetres i quilòmetres. Aquest any tinc la sort que el club té un pis per a jugadores i hi ha dos dies que m'hi quedo perquè puc teletreballar.

**Doncs jo pensava que vivies a Lleida...**

Molta gent em diu que estic boja, però el bàsquet em dona tant que qualsevol sacrifici que faci, per gran que sigui, em compensa molt.

**Què és per a tu la pilota?**

No t'ho podria arribar a concretar mai. Des dels 4 o 5 anys visc amb una pilota. Quan vaig marxar d'Erasmus, la idea era estar mig any sense bàsquet, però al cap de dues setmanes el trobava tant a faltar que no vaig trigar a posar-me a entrenar amb un equip.

**NECESSITEM ALIMENTS  
BÀSICS PER CONTRIBUÏR  
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE  
163 MIL PERSONES**

 **BANC DELS ALIMENTS**  
**Líniamar**

**Col·labora**  
**bancdelsaliments.org**





Creu Roja

# UCRAÏNA

## ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI



[www.cruzroja.es](http://www.cruzroja.es)



**BIZUM** al **33512**



Envia **SMS** amb la  
paraula **UCRANIA** al  
**38088** i dona **3€\***



**900 104 971**

### TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ



**5€** Manta  
(individual)



**33€** Set cuina  
(5 persones)



**20€** Tendals plàstics  
4 x 6 metres

\* L'import íntegre (3€ IVA\* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, \*Yoigo, Euskaltel).  
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades  
[www.cruzroja.es](http://www.cruzroja.es) Imatge: Maksym Trebukhov /  
Ukrainian Red Cross Society



# Viu en línia

videojocs | **Stranger of Paradise**

Una aventura de rol i acció és el que trobaran els jugadors a *Stranger of Paradise: Final Fantasy Origin*, que celebra el 35è aniversari de la saga. Per a PC, PS i Xbox.

## No t'ho perdís

Foto: Noemí Elias/TNC



### Harakiri

Les germanes Clara i Ariadna Peya, que formen el duo artístic Les Impuxibles, s'endinsen en un tema tabú com és el suïcidi a l'espectacle *Harakiri*. Del 17 de març al 17 d'abril, l'escenari de la Sala Tallers del Teatre Nacional de Catalunya (TNC) acollirà aquesta proposta multidisciplinària, que combina música, dansa, text i activisme. A *Harakiri*, Les Impuxibles es pregunten, a través de la presència d'una mare morta, si és possible que una mare ens ensenyi més morta que viva i que el suïcidi d'algú ens faci més lliures. Volen deslliurar d'estigmes el suïcidi i cedir-li espai i escolta.



## Famosos

Últimament, Rosalía (Sant Esteve Sesrovires, 1993) està deixant desconcertats fans i detractors amb la seva nova música. Molta gent troba que les cançons del seu nou disc, *Motomami*, no estan a l'altura de les de l'àlbum que la va catapultar a la fama l'any 2018, *El mal querer*. La sesrovirenca confia molt en allò de "renovar-se o morir" i ha passat de desglossar les relacions tòxiques a dedicar temes a plats de la cuina asiàtica (*Chicken Teriyaki*) o a la pornografia amb dibuixos animats japonesos (*Hentai*). Enmig d'aquesta transició que no acaba de convèncer, la cantant de moda ha anat de convidada al programa de Jimmy Fallon i ha triomfat amb una anècdota divertida sobre Harry Styles. Resulta que ella es va canviar de número de telèfon, però l'exmembre de One Direction no ho sabia i la seguia escrivint com si res. El nou propietari del número de Rosalía li va dir a l'èxitós cantant: "Perdona, no sé qui ets [...] No em molestis més". Si hagués sabut que parlava amb Harry Styles...

## La fitxa

### QUI ÉS?

**R O S A L Í A**

### ÉS FAMOSA PER...

**Ser la cantant de moda**  
El seu salt a la fama va ser el 2018 amb 'El mal querer'

### QUÈ HA FET?

**Triomfar al programa de Jimmy Fallon**  
Hi va anar de convidada per parlar del seu nou disc, 'Motomami'

### A LES XARXES...

**L'anècdota que hi va explicar ha agradat**  
El que no acaba de convèncer és la seva nova música

## Llibres



**Diguem-ne amor**  
Marta Vives

La Marta sabia que coincidiria amb el seu primer amor en el sopar d'antics alumnes. En Marcel i en Zuber connecten en moments vitals diferents, sintonitzen i sacsegen murs mentals. La lua, la gossa de la Cinta, té debilitat per en Silvio, «un home bo amb mala sort». I, enmig de la gentada de Sant Jordi, en Marc i la Maeva es veuen i s'entenen sense paraules...

## Teatre



**Els nostres fills**  
Lucy Kirkwood

Una parella de físics nuclears ja jubilats, després de la catàstrofe ocasionada per un terratrèmol a la central nuclear on treballaven, abandonen la seva casa per refugiar-se en una petita cabana situada a 15 o 20 km de la zona prohibida. El seu nou dia a dia es veurà alterat per l'arribada d'una antiga companya de feina. Al teatre Akadèmia de Barcelona.

## Música



**El Cau**  
Josep Thió

Josep Thió, membre del mític grup Sopa de Cabra, ha publicat un nou disc, *El Cau*, que és la banda sonora de la pel·lícula homònima. Es tracta d'un film que parla sobre l'agrupament escolta (és a dir, el cau) de Salt i la lluita dels seus membres per aconseguir la inclusió real dels joves immigrants del municipi. Thió ha posat música a aquesta història.

## Pelis i sèries



**Código Emperador**  
Jorge Coira

El Juan treballa per als serveis secrets. Per tal de tenir accés al xalet d'una parella implicada en el tràfic d'armes, s'acosta a la Wendy, l'assistenta filipina que viu a la casa, i estableix amb ella una relació complexa. En paral·lel, fa altres feines "no oficials" per protegir els interessos de les elits del país, que ara volen que busqui o, si cal, que s'inventi els draps bruts d'un polític.

# ESTILS DE VIDA

## Vull ajudar Ucraïna i no sé com

Foto: Joan Mateu Parra/ACN



### 📍 SOLIDARITAT

La guerra a Ucraïna que el president rus Vladímir Putin va començar el passat 24 de febrer està deixant imatges i xifres esgarrifoses, que costen de pair, i un cop passat el primer impacte, el següent pas és preguntar-nos què podem fer-hi. És normal que, en aquest context, tinguem moltes ganes d'ajudar però poca idea de per on podem començar. Per això és important informar-nos abans d'actuar i fer cas de les entitats i administracions amb experiència en ajuda humanitària.

Lafede.cat, que aplega 125 organitzacions per a la justícia global, ha donat unes pautes per orientar tothom que vol ajudar Ucraïna. En primer lloc, recomanen esbrinar si hi ha "comunitat ucraïnesa organitzada" al nostre barri o municipi i posar-nos a la seva disposició. D'altra banda, també recorden que és millor fer aportacions econòmiques que no pas enviar els productes des d'aquí, ja que això últim trigarà a arribar-hi (si és que hi arriba). En la mateixa línia, cal donar suport a les ONG que estan treballant sobre el terreny i que tenen capacitat d'actuar. Per acabar, ofereix-te com a voluntari a entitats o al teu ajuntament per acompanyar els refugiats que venen a Catalunya.

## Les claus .....

### COMUNITAT UCRAÏNESA

Esbrina si hi ha ucraïnesos organitzats al teu barri o municipi i posa't a la seva disposició

### ENVIAR DINERS

És millor fer aportacions econòmiques que no pas enviar els productes des d'aquí: trigaran a arribar-hi

### SOBRE EL TERRENY

Dona suport a les ONG que estan treballant sobre el terreny i que tenen capacitat d'actuar

### VOLUNTARIAT

Ofereix-te com a voluntari a entitats o al teu ajuntament per acompanyar els refugiats que arribin aquí



Foto: Sílvia Jardí/ACN

**Amb amor  
i responsabilitat**



**... ADOPTA**  
als que han estat abandonats



Tenim cura de qui tu més estimes com tu més t'estimes.

### ELS NOSTRES VALORS



**CONFIANÇA**

Creiem en els altres. Volem estar oberts i compartir de manera espontània.



**ACTITUD POSITIVA**

Valorem cada individu. Sabem relativitzar, somriure i prendre'ns la vida positivament.



**MILLORA CONTÍNUA**

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.



**BENEVOLENCIA**

Acompanyem els nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.



**SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS**

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.



109 llits



Jardins exteriors



Pàrquing



Cuina interna



Perruqueria



Rehabilitació



Sala Snoezelen



10 places de centre de dia



Servel sanitari continuat



Sala d'estar



Carrer Nabzalet 16, 08035 Barcelona

**93 434 30 95**

tsocial@santgenis.emera-group.es  
www.emera-group.es